

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

Територіальне управління Державного бюро розслідувань,
розташоване у місті Мелітополі
(ТУ ДБР у м. Мелітополі)

вул. Індустріальна, 89, м. Мелітополь, Запорізька обл., 72316, тел. : (061) 239 96 29
поштова адреса для листування: а/с 621, м. Запоріжжя, 69005
e-mail: info@mel.dbr.gov.ua, web: www.dbr.gov.ua, ідентифікаційний код 42348993

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Херсон

«06» листопада 2024 року

Слідчий другого слідчого відділу (з дислокацією у м. Херсоні) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Мелітополі Жук Антон Юрійович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42023164690000018 від 16.05.2023 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 408, ч. 1 ст. 111 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Терещенку Івану Анатолійовичу, 01.09.1982 р.н., уродженцю м. Дніпропетровськ, останнє відоме місце проживання за адресою: Автономна Республіка Крим, м. Севастополь, вул. Мачтова, буд. 4, кв. 44, раніше не судимому, який на момент вчинення кримінального правопорушення проходив військову службу за контрактом на посаді коменданта спеціальної комендатури (з охорони Севастопольського національного університету ядерної енергії і промисловості) військової частини 3042 (2-й окремий батальйон) внутрішніх військ МВС України, у військовому званні «підполковник», -

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених:

-ч. 1 ст. 408 КК України (в редакції Закону від 05.04.2001), тобто у дезертирстві, тобто нез'явленні на службу, з метою ухилитися від військової служби;

-ч. 1 ст. 111 КК України, (в редакції Закону від 05.04.2001), тобто у державній зраді, а саме у діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту.

Зміст підозри:

Терещенко Іван Анатолійович підозрюється у тому, що він, являючись військовослужбовцем військової служби за контрактом внутрішніх військ МВС України та проходячи її на посаді коменданта спеціальної комендатури (з охорони Севастопольського національного університету ядерної енергії і промисловості) військової частини 3042 (2-й окремих батальйон) внутрішніх військ МВС України, яка дислокувалась за адресою: вул. Курчатова, 7, м. Севастополь, Автономна Республіка Крим, перебуваючи у військовому званні «підполковник», в порушення ст. ст. 65, 68 Конституції України, ст. ст. 11, 16, 37, 58, 59, 101, 102 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, ст. ст. 2, 4, 6 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, ст. ст. 1, 6, 23, 24 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», Указу Президента України від 24.03.2014 № 339 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 23.03.2014 «Про передислокацію військових частин (підрозділів), установ та організацій Збройних Сил України, інших військових формувань і правоохоронних органів України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України» та Наказу МВС України від 26.03.2014 № 248 «Про передислокацію військових частин (підрозділів, установ) внутрішніх військ МВС України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України», діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з метою ухилитися від військової служби назавжди, не маючи будь-яких поважних причин для звільнення від обов'язків військової служби, вчинив дезертирство, тобто нез'явлення на службу у визначене наказом МВС України від 26.03.2014 № 248 місце служби (пункт прибуття) – м. Енергодар Запорізької області, залишившись на тимчасово окупованій території АР Крим та м. Севастополь, на власний розсуд прийнявши рішення не виконувати у подальшому обов'язки військової служби і ухилився від військової служби до 15.07.2014, коли був звільнений з військової служби та виключений зі списків особового складу внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 1 ст. 408 КК України (в редакції Закону від 05.04.2001) - дезертирство, тобто нез'явленні на службу, з метою ухилитися від військової служби.**

Він же, підозрюється у тому, що будучи відповідно до положень ст. 13 Закону України «Про громадянство України» громадянином України, являючись військовослужбовцем внутрішніх військ МВС України та проходячи військову службу за контрактом на посаді коменданта спеціальної комендатури (з охорони Севастопольського національного університету ядерної енергії і промисловості) військової частини 3042 (2-й окремих батальйон) внутрішніх військ МВС України, яка дислокувалась за адресою: вул. Курчатова, 7, м. Севастополь, Автономна

Республіка Крим, перебуваючи у військовому званні «підполковник», в порушення ст.ст. 65, 68 Конституції України, ст.ст. 11, 16, 37, 58, 59, 101, 102 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, ст. ст. 2, 4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України ст.ст. 1, 6, 23, 24 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, знаходячись на території спеціальної комендатури (з охорони Севастопольського національного університету ядерної енергії і промисловості) військової частини 3042 (2-й окремих батальйон) за вказаною вище адресою, в один з днів березня 2014 року по 15 липня 2014 року, більш точну дату та час встановити не виявилось за можливе, здійснив перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, чим вчинив державну зраду, тобто діяння на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, що виразилося в укладанні в один з днів березня 2014 року по 15 липня 2014 року, більш точну дату встановити не виявилось за можливе, контракту про проходження військової служби, зарахування до списків особового складу, та в подальшому проходженні військової служби у складі внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ Російської Федерації, отже у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України (в редакції Закону від 05.04.2001) - державна зрада, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, перехід на бік ворога в період збройного конфлікту.

**Стислий виклад фактичних обставин кримінальних правопорушень,
передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України, у вчиненні яких
підозрюється Терещенко І.А.:**

Досудовим розслідуванням встановлено, що наказом командувача внутрішніх військ МВС України № 164 (по особовому складу) від 29.12.2012 підполковника (на той час - майора) Терещенко Іван Анатолійович коменданта спеціальної комендатури (з охорони Севастопольського національного університету ядерної енергії і промисловості) військової частини 3042 (2-й окремих батальйон) внутрішніх військ МВС України.

Згідно з наказом командира військової частини 3042 № 11 від 14.01.2013, підполковник (на той час - майор) Терещенко І.А. з 12.01.2013 проходив військову службу на посаді коменданта спеціальної комендатури (з охорони Севастопольського національного університету ядерної енергії і промисловості) військової частини 3042 (2-й окремих батальйон) внутрішніх військ МВС України, яка дислокувалась в м. Севастополі в Автономній Республіці Крим.

Після призначення на посаду, Терещенка І.А. було зараховано до списків особового складу частини та поставлено на всі види забезпечення.

Будучи військовослужбовцем військової служби за контрактом, підполковник Терещенко І.А., відповідно до вимог ст.ст. 11, 16, 37, 58, 59, 101, 102 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, ст.ст. 2, 4, 6 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, ст.ст. 1, 3, 6, 8, 23, 24 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» був зобов'язаний:

– свято і непорушно додержуватися Конституції України та законів України, Військової присяги, віддано служити українському народові, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок;

– беззастережно виконувати накази командирів (начальників);

– виявляти повагу до командирів (начальників) і старших за військовим званням, сприяти їм у підтриманні порядку і дисципліни;

– виконувати службові обов'язки, що визначають обсяг виконання завдань, доручених йому за посадою. Ці обов'язки визначаються статутами Збройних Сил України, а також відповідними посібниками, порадами, положеннями і інструкціями;

– неухильно виконати відданий йому наказ у зазначений термін та про виконання наказу доповісти командирові (начальникові), який віддав наказ, і своєму безпосередньому начальникові;

– показувати приклад дисциплінованості, неухильного виконання вимог законодавства, наказів і розпоряджень командирів (начальників); бути ввічливим і справедливим у ставленні до підлеглих, не принижувати їх честі і гідності;

– сумлінно вивчати військову справу, зразково виконувати свої службові обов'язки, засвоювати все, чого навчають командири (начальники), та бути готовим до виконання завдань, пов'язаних із захистом Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України;

– вважатися таким, що виконує обов'язок з військової служби знаходячись на території військової частини або в іншому місці роботи (занять) протягом робочого (навчального) часу, включаючи перерви, встановлені розпорядком (розкладом занять);

– дорожити бойовою славою Збройних Сил України, честю і гідністю військовослужбовця Збройних Сил України.

Відповідно до ст. 58 Статуту, командир (начальник) є єдиначальником і особисто відповідає перед державою за бойову та мобілізаційну готовність довіреної йому військової частини, корабля (підрозділу) за забезпечення охорони державної таємниці; за бойову підготовку, виховання, військову дисципліну, морально-психологічний стан, збереження життя і зміцнення здоров'я особового складу; за внутрішній порядок, стан і збереження озброєння, боєприпасів, бойової та іншої техніки, пального і матеріальних засобів; за всебічне забезпечення військової частини, корабля (підрозділу); за додержання принципів соціальної справедливості. Командир (начальник) відповідно до посади, яку він займає, повинен діяти самостійно і вимагати від підлеглих виконання вимог Конституції України, законів України, статутів Збройних Сил України та інших нормативно-правових актів.

Законом України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» Автономну Республіку Крим та місто Севастополь визначено як тимчасово окуповану територію України внаслідок збройної агресії Російської Федерації, встановлено особливий правовий режим на цій території, визначено особливості діяльності державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій в умовах цього режиму, додержання та захисту прав і свобод людини і громадянина, а також прав і законних інтересів юридичних осіб.

Відповідно до статті 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додатку до неї: Положення про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907 (набрання чинності міжнародного договору для України - 24.08.1991), територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

Згідно ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», дата початку окупації частини території України, зокрема Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, визначається Законом, такою датою є: 20 лютого 2014 року.

06.03.2014 Верховна Рада Автономної Республіки Крим ухвалила Постанову «Про проведення загальнокримського референдуму» від 06.03.2014 № 1702-6/14, яку рішенням Конституційного Суду України від 14.03.2014 № 2-рп/2014 визнано такою, що не відповідає Конституції України (є неконституційною), внаслідок чого вона втратила чинність. 15.03.2014 Верховна Рада України ухвалила Постанову «Про дострокове припинення повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим», внаслідок якої парламент Автономної Республіки Крим втратив будь-яку легітимність.

Разом з тим, відповідно до Указу Президента України від 02.03.2014 № 189/2014 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 01.03.2014 «Про невідкладні заходи щодо забезпечення національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України»» та від 17.03.2014 № 303/2014 «Про часткову мобілізацію», затвердженого Законом України № 1126-VII від 17.03.2014, Збройні Сили України та відповідні військові формування приведені у повну бойову готовність, а в державі оголошено часткову мобілізацію.

Відповідно до ст. 1 Закону України від 06.12.1991 № 1932-XII «Про оборону України», особливий період - період, що настає з моменту оголошення рішення про мобілізацію (крім цільової) або доведення його до виконавців стосовно прихованої мобілізації чи з моменту введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях та охоплює час мобілізації, воєнний час і частково відбудовний період після закінчення воєнних дій. У зв'язку з викладеним з 17.03.2014 в Україні настав особливий період.

За наведених обставин у березні 2014 року в ході збройного конфлікту на всій території Автономної Республіки Крим невідновленими на теперішній час озброєними особами у військовій формі одягу без розпізнавальних знаків з числа військовослужбовців військових формувань рф було захоплено будівлі, майно, озброєння та техніку військових частин Збройних Сил України, Внутрішніх військ МВС України та інших військових формувань, зокрема й спеціальну комендатуру (з охорони Севастопольського національного університету ядерної енергії і промисловості) військової частини 3042 (2-й окремий батальйон), дислоковану за адресою: вул. Курчатова, 7, м. Севастополь, Автономна Республіка Крим, у зв'язку з чим бойова та мобілізаційна готовність військової частини була підірвана.

Виходячи з необхідності збереження життя, здоров'я, забезпечення прав і законних інтересів військовослужбовців, працівників Збройних Сил України, інших військових формувань, працівників правоохоронних органів України, які проходять службу (працюють) на тимчасово окупованій території Автономної

Республіки Крим та міста Севастополя, Указом Президента України від 24.03.2014 № 339 введено в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України від 23.03.2014 «Про передислокацію військових частин (підрозділів), установ та організацій Збройних Сил України, інших військових формувань і правоохоронних органів України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України».

Відповідно до вищевикладеного, Указом Президента України наказано невідкладно розпочати передислокацію військових частин (підрозділів), установ та організацій Збройних Сил України, інших військових формувань і правоохоронних органів України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України. Рішення було опубліковане в офіційних виданнях та в засобах масової інформації.

Разом з тим, пунктом 1.1 Наказу Міністерства внутрішніх справ України від 26.03.2014 № 248 «Про передислокацію військових частин (підрозділів, установ) внутрішніх військ МВС України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України» (далі – Наказ МВС України від 26.03.2014 № 248) передбачено невідкладно розпочати передислокацію військових частин (підрозділів, установ) внутрішніх військ МВС України з тимчасово окупованої частин території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України, із розрахунку, зокрема, спеціальну комендатуру (з охорони Севастопольського національного університету ядерної енергії і промисловості) військової частини 3042 (2-й окремий батальйон), дислоковану за адресою: вул. Курчатова, 7, м. Севастополь, Автономна Республіка Крим - до м. Енергодару Запорізької області.

Відповідно до Наказу МВС України від 26.03.2014 № 248 начальником управління Кримського територіального командування внутрішніх військ МВС України організовано доведення Наказу МВС від 26.03.2014 № 248, розпорядження начальника Головного управління внутрішніх військ МВС України до особового складу спеціальної комендатури (з охорони Севастопольського національного університету ядерної енергії і промисловості) військової частини 3042 (2-й окремий батальйон) та проведено організоване виведення військ у складі територіального командування.

В умовах збройного конфлікту та окупації території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя вірні присязі Українському народові військовослужбовці самостійно та централізовано виходили з окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя для подальшого проходження служби у внутрішніх військах МВС України.

Проте, підполковник Терещенко І.А., являючись військовослужбовцем військової служби за контрактом та проходячи її на посаді коменданта спеціальної комендатури (з охорони Севастопольського національного університету ядерної енергії і промисловості) військової частини 3042 (2-й окремий батальйон) внутрішніх військ МВС України, дислокованої за адресою: вул. Курчатова, 7, м. Севастополь, Автономна Республіка Крим, у військовому званні «підполковник», діючи умисно, не маючи будь-яких поважних причин для звільнення від обов'язків військової служби, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, в порушення ст.ст. 65, 68 Конституції України,

ст.ст. 11, 16, 37, 58, 59, 101, 102 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, ст.ст. 2, 4, 6 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, ст.ст. 1, 6, 23, 24 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», Указу Президента України від 24.03.2014 № 339 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 23.03.2014 «Про передислокацію військових частин (підрозділів), установ та організацій Збройних Сил України, інших військових формувань і правоохоронних органів України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України» та Наказу МВС України від 26.03.2014 № 248 «Про передислокацію військових частин (підрозділів, установ) внутрішніх військ МВС України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України», з метою ухилитися від військової служби назавжди, вчинив дезертирство, тобто нез'явлення на службу у визначене наказом наказу МВС України від 26.03.2014 № 248 місце служби (пункт прибуття) – м. Энергодар Запорізької області, на власний розсуд прийнявши рішення не виконувати у подальшому обов'язки військової служби і ухилився від військової служби до 15.07.2014, коли був звільнений з військової служби та виключений зі списків особового складу внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ України.

На підставі наказу командувача внутрішніх військ МВС України від 26.03.2014 у відповідності до пункту 116 Положення про проходження громадянами України військової служби у Збройних Силах України, затвердженого Указом Президента України від 10.12.2008 № 1153/2008, підполковника Терещенка І.А. звільнено з вказаної вище посади та зараховано у розпорядження командувача внутрішніх військ МВС України.

Наказом командувача Національної гвардії України від 15.07.2014 № 50-о/с відповідно до Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» припинено (розірвано) контракт Терещенка І.А. та останнього звільнено з військової служби за пунктом «и» 6 статті 26 (у зв'язку із систематичним невиконанням умов контракту військовослужбовцем).

Крім того, в березні 2014 року, більш точну встановити не виявилось за можливе, особовому складу спеціальної комендатури (з охорони Севастопольського національного університету ядерної енергії і промисловості) військової частини 3042 (2-й окремих батальйон), в тому числі підполковнику Терещенку І.А., було усно доведено вищезазначені обставини пов'язані з окупацією АР Крим внаслідок збройної агресії Російської Федерації та наголошено на необхідності прийняття кожним військовослужбовцем рішення щодо дотримання Військової присяги на вірність Українському народові та про необхідність передислокації військової частини та її особового складу на материкову територію України для подальшого проходження військової служби у внутрішніх військах МВС України.

Проте, підполковник Терещенко І.А., будучи громадянином України відповідно до ст. 13 Закону України «Про громадянство України» та документований паспортом громадянина України АК № 400505, виданим 08.12.1998 Ленінським РВ УМВС України у Дніпропетровській області, в один з днів березня 2014 року по 15 липня 2014 року, більш точну встановити не

виявилось за можливе, знаходячись на території спеціальної комендатури (з охорони Севастопольського національного університету ядерної енергії і промисловості) військової частини 3042 (2-й окремих батальйон) внутрішніх військ МВС України, дислоковану за адресою: вул. Курчатова, 7, м. Севастополь, Автономна Республіка Крим, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, здійснив перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, чим вчинив державну зраду, тобто діяння на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, що виразилося в укладанні в один з днів березня 2014 року по 15 липня 2014 року, більш точну дату встановити не виявилось за можливе, контракту про проходження військової служби, зарахуванні до списків особового складу, та в подальшому проходженні військової служби у складі внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ Російської Федерації (нині - війська національної гвардії Російської Федерації).

Правова кваліфікація кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється особа:

Таким чином, Терещенко І.А. підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених:

- ч. 1 ст. 408 КК України (в редакції Закону від 05.04.2001) - дезертирство, тобто нез'явлення на службу, з метою ухилитися від військової служби;

- ч. 1 ст. 111 КК України (в редакції Закону від 05.04.2001) - державна зрада, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту.

Слідчий другого слідчого відділу
(з дислокацією у м. Херсоні)
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Мелітополі

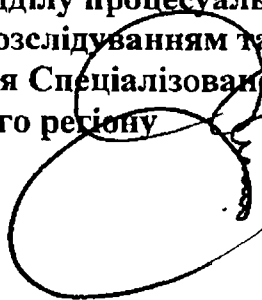

Антон Юрійович ЖУК

«ПОГОДЖЕНО»

Старший групи прокурорів у кримінальному провадженні -
заступник начальника відділу процесуального
керівництва досудовим розслідуванням та підтримання
публічного обвинувачення Спеціалізованої прокуратури
у сфері оборони Південного регіону

Олександр Ігорович ЧОКЛЯ

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

Підозрюваному роз'яснені його процесуальні права, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

«Підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;*
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;*
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;*
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;*
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;*
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;*
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;*
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;*
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;*
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;*
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);*
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;*
- 13) заявляти відводи;*
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;*
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;*
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;*
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове*

розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду».

Права та обов'язки підозрюваного мені повідомлені, їх зміст роз'яснений та зрозумілий. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

« ____ » год. « ____ » хвилин « ____ » _____ 2024 року.

Захисник _____

(підпис, ініціали, прізвище)

Письмове повідомлення про підозру вручив:

**Слідчий другого слідчого відділу
(з дислокацією у м. Херсоні)
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Мелітополі**

Антон Юрійович ЖУК